

måneder siden forsøgte at kalde alle ordførere sammen om indfødsretsspørgsmål og udlændingepolitikken og spurgte: Skulle vi ikke prøve at mødes nu og se på, hvad der er faktisk, og hvad det ikke er faktisk? Og så snart vi var enige om det og havde fået tallene på bordet, så gik Dansk Folkeparti øjeblikkelig ud og undsagde det i pressen. Så man kan ikke føre en fordomsfri debat, hvis vi ikke er enige om udgangspunktet.

Det Radikale Venstre støtter altså ikke forslaget.

Tom Behnke (FP):

På samme måde som der i Det Radikale Venstres principprogram står, at man er tilhænger af folkeafstemninger, så har vi det sådan i Fremskridtspartiet, at vi også er tilhænger af folkeafstemninger. Vi er helt med på, at man kan diskutere temaerne og der kan være forskel på, hvad man kan sende til folkeafstemning, og hvad man ikke kan sende til folkeafstemning. Vi har i Fremskridtspartiet ingen problemer med at sende det her spørgsmål til en folkeafstemning.

Lad mig så også sige, for hr. Aage Frandsen var jo også lidt inde på spørgsmålet om, hvad man overhovedet kan sende til folkeafstemning, at det skal være meget præcist afgrænsede og veldefinerede spørgsmål, der kan svares ja eller nej til. Her nævnte hr. Aage Frandsen bl.a. spørgsmålet, om man skulle lave et nyt kulturhus i en kommune, men det er jo ikke særlig veldefineret: Hvor skal det ligge henne, hvor stort skal det være, hvad skal det koste, hvad farve skal det have, hvem skal finansiere det, og hvordan skal det finansieres? Og sådan kunne man blive ved med at stille spørgsmål til sådant et projekt. Selv om det altså synes som værende et veldefineret område, så er det alligevel ikke veldefineret. Så hr. Aage Frandsens argumentation holder ikke på det punkt. Jeg forstår godt, hvor hr. Aage Frandsen ville hen, men sammenligningen var dårlig.

Spørgsmålet, når man skal til at diskutere det her, er jo, om det i virkeligheden ikke allerede er for sent at sende det til folkeafstemning. Hvis det er for sent, hvad ville der så ske ved en folkeafstemning, hvis der var et flertal i befolkningen – hvilket jeg er overbevist om – der sagde nej til et multietnisk samfund? Skulle man så til at spole tiden baglæns?

Spørgsmålet er, om vi ikke allerede i dag har et multietnisk samfund. Ikke bare i forhold til

dem, der kom for 100 år eller 150 år siden, men også i forhold til dem, der er kommet inden for de sidste 20-30 år. Når man kan opleve områder i Danmark, hvor politiet er nødt til at patruljere med to patruljevogne, fire betjente og have rygdækning hele tiden, for ellers bliver patruljevognene smadret og ødelagt af anden-generationsindvandrere, og når vi ikke bare har en opgang i et boligkompleks, men hele bydele – større bydele – som er præget af udlændinge, er vi så ikke ved at være nået dertil, hvor vi har et multietnisk samfund? Det tror jeg, og derfor kunne det være interessant, hvad udfaldet ville blive af sådan en folkeafstemning.

Ikke desto mindre er vi indstillet på og ønsker at høre befolkningen, for det, der jo er sagen, når vi taler om udlændingepolitikken, er, at det for Fremskridtspartiet udelukkende er et spørgsmål om den økonomiske belastning set i forhold til, om vi har råd til det. Der er det vores opfattelse, at det har vi ikke. Vi har ikke råd til den økonomiske belastning, som det er. Den størrelsesorden, vi taler om, har vi ikke råd til. Det kan man se bare ved at gå ud i det samfund, vi lever i, og dér se, hvordan mange mennesker lider nød i forhold til en række serviceydelser. Så ved man, at vi ikke har råd til det.

Et andet element, som jo også er væsentligt at tage med, når man skal diskutere de her ting, er den belastning, som den medførte kriminalitet udgør. Og det taget i betragtning er der for os ingen tvivl om, at vi har et problem i Danmark.

Det kan være, at det allerede er for sent at tage den her folkeafstemning. Det skal jeg ikke kunne sige. Vi er indstillet på at tage den, og så må vi se, hvad resultatet bliver.

For Fremskridtspartiet er det vigtigt, at vi, efter at vi har haft en sådan afstemning, hvor den danske befolkning siger nej til et multietnisk samfund, præciserer, at det, vi så regner med at ville gøre i den sammenhæng, er at begrænse tilgangen af nye fremmede til landet. Vi vil sikre, at de, der er her, og som ikke længere har behov for at være her, kommer hjem igen, og at vi i stedet for koncentrerer os om at hjælpe nogle andre, som nu har behov for at få hjælp. At der bliver lavet nogle klare spilleregler for deres ophold her i landet, dvs. hvilke rettigheder og pligter de har.

Det er også afgørende for os – set i forhold til dem, der så skal blive her resten af deres liv samt de kommende generationer – at vi stiller nogle krav om, at de tilegner sig nogle dansk-kundskaber. Det er vigtigt for os at præcisere, at